

[Starcke.]

Saa vidt jeg ved, har man i Australien forsøgt med tvungen Voldgift, og i Begyndelsen var der stor Begejstring for den, men senere hen har man forladt den. I den samme Periode gik Australien ind i en delvis Toldbeskyttelsespolitik, som man vistnok stadig opretholder, og som jeg ikke skal gaa i Detailler med. Men et tredie karakteristisk Træk i den australske Politik er store Jordreformer, som de har haft store og gode Erfaringer med. Derfor mener jeg, at man skal lære af Erfaringen fra de australske Resultater om, at man dog hellere skal gaa til de økonomiske Reforme, som sigter direkte paa at lette Arbejdsforholdene, i Stedet for at gaa til de tvungne, mere politimæssige Reforme for Indskriden, som den tvungne Voldgift er, og som i Virkeligheden ikke forandrer Forudsætningerne for Arbejdet ud over, at de forhindrer mange Lockouter og mange Strejker, saaledes at man dog i den paagældende Periode holder Produktionsprocessen i Gang.

Det, som for mig er det vanskelige ved den tvungne Voldgift, er dette, at jeg tror nok, at Statsmagten er stærk nok til at kunne gennemføre sin Vilje og til at bringe Strejker eller Lockouter til Ophør, men jeg tvivler paa, at Statsmagten er stærk nok til at kunne tvinge Arbejdere og Arbejdsgivere til virkelig at bestille noget og sætte Arbejdstempoet i Vejret, hvis de skal tvinges baglæns ind i Arbejdet. Derfor ser vi paa dette Forslag som noget, man i Nødsfald kan gribe til, men vi tilskriver det kun en sekundær Interesse, fordi det gaar uden om de vigtige Problemer. Som det ogsaa siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, indeholder det ikke nogen Løsning af de Problemer, Interesses modsætningerne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i øvrigt omfatter. Det staar loyalt og aabent i Forslaget. Men da vi jo egentlig synes, at det netop var en Løsning af disse Problemer, vi trængte til, kan vi kun tilskrive Forslaget en sekundær Interesse og maa sige, at det primære burde komme først i dette høje Ting, og jeg synes egentlig ogsaa det maatte komme fra de ærede Forslagsstillere. Jeg vil gerne rette en høflig, men bestemt Henstilling til den højtærede Regering om at interessere sig for disse grundlæggende økonomiske Problemer, som er vigtigere end noget som helst andet af de 170 Lovforslag, vi hidtil har behandlet i denne Samling.

Med disse Ord skal jeg sige, at vi gerne vil vente med at tage Stilling til dette Lovforslag, til vi har set det paa den anden Side Udvalgsbehandlingen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til Hovedtanken i det foreliggende Lovforslag, og jeg vil ogsaa gerne takke de ærede Ordførere, som kun har kunnet give Tilslutning til den sidste Del, andet Afsnit af Lovforslaget. Specielt vil jeg gerne takke det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft for den Tale, han holdt. Den var, synes jeg, Udtryk for, at han opfattede Motiverne for dette Lovforslags Forelæggelse netop som de er, nemlig et oprigtigt Ønske om at give et beskedent Bidrag til at føre disse store Spørgsmaal ud over det døde Punkt, som jeg tror vi alle sammen har Følelsen af at de befinder sig paa i Øjeblikket. Jeg vil ogsaa gerne takke det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft for hans positive Indstilling over for alle disse mægtige Problemer.

Jeg tror, det er meget værdifuldt. Det er jo saaledes, at denne Sag er saa stor, at ingen kan regne med en Løsning af den, medmindre man samles fra mange Sider og ogsaa har gensidig god Tro til hinandens gode Vilje. Jeg takker for det, ikke mindst fordi jeg enkelte Steder i det ærede Medlems Parti har mødt en lidt anden Tone. Jeg saa forleden Dag, at det ærede Medlems Kollega, Formanden for De samvirkende Fagforbund, holdt en Tale, hvori han hilste dette Forslag paa den Maade, at han sagde: nu kom jo Det radikale Venstre halsende med et Forslag om Voldgift, for at Venstre ikke skulde komme først! Det er en af den Slags raske Bemærkninger, jeg tror man saa vidt muligt skal modstaa Fristelsen til at fremsætte, fordi den ikke kan være Udtryk for megen Klogskab. Det er i disse Dage 19 Aar siden jeg første Gang her i Tinget forelagde et Lovforslag om en Voldgiftsordning. Den blev afvist, dengang ogsaa af en Formand for De samvirkende Fagforbund. Men Udviklingen paa de Omraader, vi her behandler, viser sig at være stærkere end baade politiske Partier og Organisationer. Som jeg sagde forleden Dag, har vi nu oplevet, at ingen stor Konflikt i 16 Aar her i Landet har faaet Lov til at løbe ud, inden Statens Indgreb har fundet Sted. Socialdemokratiske Ministre har foreslaaet det, Organisationerne har maattet finde sig i det, og da man fjernede den sidste Lov om Statens Indgreb, varede det kun faa Maaneder, saa maatte man igen gaa til Indgreb, og ogsaa Socialdemokratiet stemte for det ene af disse Statsindgreb. Det er ikke mange Dage siden der kom Meddelelse oppe fra Norge om, at Arbejdernes faglige Landsorganisations Kongres enstemmigt havde vedtaget